

Vergaderjaar 1988–1989

20 925

Regeling van het assurantiebemiddelingsbedrijf (Wet assurantiebemiddelingsbedrijf)

A

OORSPRONKELIJKE TEKST ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOORZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. Wijzigingen in het wetsvoorstel

Artikel 4, tweede lid

oude tekst:

2. Als voorwaarden voor de inschrijving gelden voorts dat:

- a. er geen vrees bestaat dat de aanvrager als tussenpersoon het aanzien van de stand der tussenpersonen zal schaden;
- b. de aanvrager niet in staat van faillissement verkeert;
- c. de aanvrager in Nederland kantoor houdt.

nieuwe tekst:

2. Als voorwaarden voor de inschrijving gelden voorts dat:
- a. er geen vrees bestaat dat de aanvrager als tussenpersoon het aanzien van de stand der tussenpersonen zal schaden;
 - b. de aanvrager niet in staat van faillissement verkeert.

Artikel 4, negende lid, eerste volzin

oude tekst:

9. Indien de richtlijn op de aanvrager van toepassing is, geschiedt inschrijving na overlegging van de verklaring als bedoeld in artikel 9 van de richtlijn.

nieuwe tekst:

9. Indien de richtlijn op de aanvrager van toepassing is, wordt aan het bewijs dat wordt voldaan aan de eisen, bedoeld in het eerste lid, gelijkgesteld het overleggen van de verklaring als bedoeld in artikel 9 van de richtlijn.

Artikel 8, eerste lid

oude tekst

1. In het register wordt doorgehaald de inschrijving van de tussenpersoon die:
- a. daarom verzoekt;
 - b. is overleden;
 - c. in staat van faillissement verkeert;

nieuwe tekst:

1. In het register wordt doorgehaald de inschrijving van de tussenpersoon die:
- a. daarom verzoekt;
 - b. is overleden;
 - c. in staat van faillissement verkeert;

d. in liquidatie is getreden;
e. niet meer in Nederland kantoor houdt;
f. onder curatele is gesteld of van wie de handlichting is ingetrokken;
g. de bedragen, verschuldigd ingevolge artikel 25, tweede lid, niet heeft voldaan, na door de Raad in gebreke te zijn gesteld.

d. in liquidatie is getreden;
e. onder curatele is gesteld of van wie de handlichting is ingetrokken;
f. de bedragen, verschuldigd ingevolge artikel 25, tweede lid, niet heeft voldaan, na door de Raad in gebreke te zijn gesteld.

Artikel 26, derde lid

oude tekst:

3. Indien de boeken en zakelijke bescheiden van een verzekeraar zich buiten Nederland bevinden, geschiedt de inzage op een daartoe door de Raad aangewezen plaats. De boeken en zakelijke bescheiden van een tussenpersoon dienen zich ter inzage te bevinden op het aan de Raad opgegeven kantooradres.

nieuwe tekst:

3. Indien de boeken en zakelijke bescheiden van een verzekeraar of tussenpersoon zich buiten Nederland bevinden, geschiedt de inzage volgens nader door Onze Ministers te stellen regels.

II. Wijzigingen in de memorie van toelichting

Paragraaf 2.6. eerste en tweede volzin

oude tekst:

Nu, zoals in de inleiding is geconstateerd, de misstanden die leidden tot de totstandkoming van de huidige Wet Assurantiebemiddeling tot het verleden behoren, is er, mede door de sinds de totstandkoming van de wet bereikte mate van professionalisering van het assurantiebemiddelingsbedrijf, plaats voor een meer terughoudende opstelling van de overheid, overeenkomstig de aanbevelingen van de werkgroep Nicaise. Door alleen op hoofdpunten wettelijke regels te geven behoeft de bereikte graad van professionalisering van het intermediair niet te worden aangetast, terwijl anderzijds met handhaving van het verbod tot bemiddeling zonder registerinschrijving, de gelegenheid tot zelfregulering ruimschoots aanwezig is.

nieuwe tekst:

Nu, zoals in de inleiding is geconstateerd, de misstanden die leidden tot de totstandkoming van de huidige Wet Assurantiebemiddeling tot het verleden behoren, is er, mede door de sinds de totstandkoming van de wet bereikte mate van professionalisering van het assurantiebemiddelingsbedrijf een goed georganiseerde bedrijfstak ontstaan die in toenemende mate in staat moet worden geacht haar eigen belangen te kunnen behartigen, waardoor thans plaats is voor een meer terughoudende opstelling van de overheid, overeenkomstig de aanbevelingen van de werkgroep Nicaise. Door alleen op hoofdpunten wettelijke regels te geven behoeft de bereikte graad van professionalisering van het intermediair niet te worden aangetast temeer daar de vakbekwaamheidseisen tegelijkertijd zijn aangescherpt. Anderzijds zijn er naast de handhaving van de bestaande wettelijke regeling op hoofdpunten, zoals het verbod tot bemiddeling zonder registerinschrijving, voldoende mogelijkheden tot zelfregulering. Als gevolg van een en ander behoeft dan ook niet voor een herleving van de misstanden van weleer te worden gevreesd.

Aan paragraaf 3.1. is een alinea toegevoegd, luidende:

Afschaffing van de registers C en D, waardoor inschrijving zonder diploma-bezit niet meer mogelijk is, zal, in combinatie met het verbod tot bemiddeling zonder registerinschrijving, er tevens toe leiden dat ondeskundigen niet langer als assurantietussenpersonen kunnen optreden.

Paragraaf 3.2, derde alinea, eerste drie volzinnen

oude tekst:

Deze argumenten achten wij niet steekhoudend. De bepalingen met betrekking tot de loondienstagent zijn al sinds vele jaren een dode letter. Van misstanden als gevolg daarvan is nooit gebleken.

nieuwe tekst:

Deze argumentatie achten wij niet steekhoudend daar zij uitgaat van de veronderstelling dat verzekeraars indien hen daartoe de gelegenheid wordt gelaten, de voorkeur geven aan lager opgeleid en dus goedkoper personeel. In de vele jaren dat de bepalingen met betrekking tot de loondienstagent reeds niet effectief meer zijn, is van een dergelijke voorkeur echter nooit gebleken. Evenmin is er reden om aan te nemen dat dit in de toekomst zal veranderen.

In de paragraaf 3.2, derde alinea, zijn voor de voor laatste volzin vier volzinnen ingevoegd, luidende:

De consument eist immers in toenemende mate kwaliteit en hoogwaardige dienstverlening. Dit betekent dat alleen diegenen die beschikken over gekwalificeerd personeel met een goed inzicht in de markt de hevige concurrentiestrijd zullen kunnen volhouden. Dit dient mede gezien te worden in het licht van de totstandkoming van een Europese markt in 1992. Gelet hierop mag dan ook worden aangenomen dat verzekeraars zich in de toekomst zo niet meer dan toch tenminste dezelfde inspanningen zullen getroosten met betrekking tot de opleiding van hun personeel.

In paragraaf 3.2. is voorts na de derde alinea een alinea ingevoegd, luidende:

Daarnaast moet bedacht worden dat de loondienstagent geacht wordt op te treden voor de verzekeraar zodat bij eventuele fouten de verzekeraar veelal aansprakelijk zal zijn. Dit in tegenstelling tot de zelfstandige tussenpersoon, die optreedt namens de verzekerde.

Paragraaf 3.3.

oude tekst:

3.3. Overheidsbevoegdheid inzake beloning

Artikel 14 van de huidige wet geeft de mogelijkheid nadere regels te stellen inzake de beloning van tussenpersonen. Van deze mogelijkheid is echter nog nooit gebruik gemaakt omdat in de praktijk door het bedrijfsleven zelf aan de bepalingen van de wet wordt voldaan krachtens een privaatrechtelijke overeenkomst inzake de provisies.

nieuwe tekst:

3.3. overheidsbevoegdheid inzake beloning.

Artikel 14 van de huidige wet geeft de mogelijkheid nadere regels te stellen inzake de beloning van tussenpersonen. Van deze mogelijkheid is echter nog nooit gebruik gemaakt omdat het bedrijfsleven zelf provisieregels heeft vastgelegd bij een privaatrechtelijke overeenkomst, die kennelijk in de praktijk tot algemene tevredenheid werkt. De omvang van de beloning

De omvang van de beloning en de beloningsstructuur zijn thans niet aan overheidsregelingen onderworpen en de mogelijkheid tot ingrijpen lijkt ons in deze situatie niet langer passend. Daarbij dient zich het probleem aan met betrekking tot de criteria waaronder zo'n ingrijpen gerechtvaardigd is en waartoe het dient te leiden. Afschaffing van de onderhavige bepaling zal dan ook tot grotere doorzichtigheid van de regelgeving kunnen leiden.

De SER wil de «stok achter de deur functie» van de huidige bevoegdheid van de overheid om maximumprovisies vast te stellen handhaven, opdat met het oog op «dringende redenen» de overheid kan ingrijpen. De SER geeft echter niet aan welke «dringende redenen» overheidsingrijpen zouden rechtvaardigen.

Ook de Commissie van Advies pleitte voor handhaving van deze bevoegdheid.

Nu de desbetreffende bepaling in de wet al 30 jaar een dode letter is omdat de branche zelf voor een eigen beloningsregeling heeft gekozen, ligt handhaving van de bepaling echter niet voor de hand.

Mocht echter blijken dat afschaffing van deze bepaling tegen onze verwachting zou leiden tot concurrentieverhoudingen, die de doeleinden van het wetsontwerp zouden aantasten, dan zijn wij bereid de consequenties daarvan onder ogen te zien.

en de beloningsstructuur zijn derhalve thans niet aan overheidsregels onderworpen. De mogelijkheid van overheidsinterventie op dit punt achten wij ook niet meer passend. In de eerste plaats stuit men bij uitoefening van de bevoegdheid om maximum provisie vast te stellen op de vraag onder welke criteria zo'n ingrijpen gerechtvaardigd is en tot welk resultaat het zou moeten leiden. Ook de SER, die met het oog op «dringende redenen» de «stok achter de deur functie» van de huidige bevoegdheid wil handhaven, geeft immers niet aan aan welke dringende redenen daarbij gedacht zou moeten worden. Hetzelfde geldt voor de Commissie van Advies die eveneens vanwege de «stok achter de deur functie» de betrokken bevoegdheid wenst te behouden. Afschaffing van de onderhavige bepaling zal dan ook alleen al om die reden leiden tot grotere doorzichtigheid van de regelgeving.

Daarnaast pleit, uit een oogpunt van deregulering, voor afschaffing de omstandigheid dat van de betrokken bevoegdheid nimmer gebruik is gemaakt en de bepaling al 30 jaar een dode letter vormt.

Het argument dat de betrokken bepaling haar waarde ontleent aan de «stok achter de deur functie» zonder welke geen privaatrechtelijke regeling tot stand zou zijn gekomen, spreekt ons niet aan. De Nederlandse wetgeving is met betrekking tot het toezicht op verzekeraars steeds uitgegaan van de beginselen van vrijheid van bedrijfsbeleid en openbaarheid van financiële gegevens. Daarmee is er bewust voor gekozen de primaire verantwoordelijkheid voor de continuïteit in de verzekeringsdekking op lange termijn bij het bedrijfsleven zelf te leggen. Verzekeraars zijn dan ook ter waarborging van die continuïteit op diverse terreinen met betrekking tot hun bedrijfsvoering gekomen tot overlegsituaties, aanbevelingen, regelingen en afspraken zonder dat de dreiging van overheidsinterventie daarin een rol speelde.

Mocht echter blijken dat afschaffing van deze bepaling tegen onze verwachting leidt tot concurrentieverhoudingen, die de doeleinden van dit wetsontwerp aantasten, dan zijn wij bereid de consequenties daarvan onder ogen te zien.

Dit kan o.a. impliceren dat alsdan zal worden voorgesteld om een regeling als bedoeld in artikel 14 van de huidige wet opnieuw in te voeren.

Dit kan o.a. impliceren dat alsdan zal worden voorgesteld om een regeling als bedoeld in artikel 14 van de huidige wet opnieuw in te voeren.

Paragraaf 4, laatste alinea

oude tekst:

Hangende deze nadere studie achten wij het gewenst de bestaande regeling met betrekking tot de gevolmachtigde agent te handhaven.

nieuwe tekst:

Hangende deze evaluatie achten wij het gewenst de bestaande regeling met betrekking tot de gevolmachtigde agent te handhaven. Opgemerkt zij dat de Vereniging van Assurantiegevolmachtigden ter Beurze van Amsterdam en Rotterdam (VABAR) en de Nederlandse Vereniging van Gevolmachtigde Assurantieagenten (NVGA) voornemens zijn op korte termijn, in gezamenlijk overleg met het Verbond van Verzekeraars in Nederland opdracht te geven tot een dergelijk onderzoek aan het Verzekeringsinstituut van de Erasmus Universiteit Rotterdam. Het komt ons gewenst voor de resultaten van dit onderzoek af te wachten teneinde de resultaten daarvan in de evaluatie te kunnen betrekken.

Toelichting artikel 4, tweede alinea

oude tekst:

In overeenstemming met deze rechterlijke uitspraken wordt in onderdeel c van het tweede lid thans de eis gesteld dat de aanvrager moet aantonen, dat hij te lande kantoor houdt.

nieuwe tekst:

In latere arresten met betrekking tot de vrijheid van dienstverlening, in het bijzonder de zaak Europese Commissies vs. de Bondsrepubliek Duitsland (zaak 205/84, van 4 december 1986) stelt het Hof echter dat terwijl het vergunningsvereiste een beperking vormt op het vrij verrichten van diensten, het vereiste van een vaste inrichting in feite de ontkenning is van die vrijheid. Wil een dergelijke vereiste aanvaardbaar zijn, dan moet vaststaan dat het onmisbaar is om het beoogde doel te bereiken. Daarbij wees het Hof erop dat overwegingen van administratieve aard een afwijking door een Lid-staat van het gemeenschapsrecht niet kunnen rechtvaardigen.

In het licht van deze uitspraak is geoordeeld dat ook voor een verplichting om hier te lande kantoor te houden onvoldoende grond bestaat, aangezien dit niet onmisbaar is om het beoogde doel, controle op de administratie van een tussenpersoon mogelijk maken, te bereiken. Dit doel kan immers ook bereikt worden door het stellen van een minder vergaande regel, namelijk de verplichting om de SER inzage in de administratie te verlenen. Artikel 26, derde lid, opent de mogelijkheid hiertoe nadere regels te stellen.

Toegevoegd is een toelichting op artikel 6, luidende:

Artikel 6

De procedure voor inschrijving in het register is, uit praktische overwegingen, op onderdelen gewijzigd. Voortaan zal voor het verzoek tot inschrijving gebruik moeten worden gemaakt van een door de Sociaal-Economische Raad opgesteld aanvraagformulier om de verwerking van deze aanvragen te bespoedigen. Voorts is de betaling voor een bewijs van inschrijving gewijzigd in een betaling voor het in behandeling nemen van een verzoek tot inschrijving. Hiermee wordt bereikt dat ook voor de werkzaamheden die uiteindelijk niet tot een inschrijving leiden, door de belanghebbende een vergoeding wordt betaald.

Toegevoegd is een toelichting op artikel 33, luidende:

Artikel 33

Voor de toelichting op artikel 33 wordt verwezen naar hetgeen vermeld is ten aanzien van artikel 13.